

РЕШЕНИЕ

№ 22056

гр. София, 01.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6135** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.
Образувано е по касационна жалба на С. Я. Я., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. К. Ч., срещу Решение № 1463/26.03.2024г., постановено по анд. № 6312/2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 111 с-в, в частта, с която е потвърдено НП № 23 - 4332 - 005465, издадено на 04.04.2023г. от Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което на С. Я. Я. са наложени наказания глоба в размер на 3 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за административно нарушение по чл.104б, т.2 от ЗДвП. Касационните основания, които се сочат са нарушение на материалния закон и на процесуалния закон (необосноваността не е касационно основание по НПК, към който препраща ЗАНН). Поддържа се, че районният съд е изградил възприетата по делото фактическа обстановка в частност на предположения, а не само на доказателства. Релевантните

обстоятелства не били изяснени; от АНО не били събрани доказателства относно целта на движението на автомобила в конкретния ден и час, поради което е недоказан и състава на твърдяно административно нарушение. Излагат се подробни съображения в тази насока. Прави се искане съдът да отмени решението на първоинстанционния съд и да отмени наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът, се представлява от адв. Ч., която поддържа касационната жалба и моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Претендира разноски.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител, не изразява становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалбата е неоснователна.

Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови оспореното решение СРС е приел за установено следното: На 03.03.2023г., около 23:20ч. в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], жалбоподателят С. Я. управлявал лек автомобил „Хюндай Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на О. Интерпииз ЕАД. На кръстовището на [улица]водачът на автомобила предприел маневра ляв завой като умишлено и приплъзнал задните гуми в полукръг спрямо оста на пътя, използвайки техника за шофиране, при която извел автомобила извън контрол чрез презавиване и форсиране. При извършването на маневрата колата поднесла на два пъти и за малко не се ударила в страничната мантиanela. Поведението на водача било възприето от движещи се срещу него полицейски служители, които го спрели и идентифицирали. На С. Я. Я. бил издаден АУАН серия ГА № 739465/04.03.2023 г. за нарушение на чл.104б, т.2 ЗДвП. Въз основа на АУАН административнонаказващият орган издал наказателно постановление № 23-4332-005465/04.04.2023г., с което за нарушение на чл.104б, т.2 ЗДвП на водача на лекия автомобил била наложена глоба в размер на 3 000 лв. на

основание чл.175а, ал.1, пр.3 ЗДвП, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца

Въз основа на тези факти съдът е обосновал извод, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, че са налице обстоятелства, ангажиращи отговорността на жалбоподателя и липсват такива, които да я изключват.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила при неговото постановяване, нито по приложението на материалния закон. Обсъдени са и възраженията на жалбоподателя, като са изложени мотиви за тяхната неоснователност, които се споделят и от настоящата инстанция. Правилно районният съд е приел, че е доказано нарушение на разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Нормата въвежда забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Т. ползване несъмнено е всяко едно, при което автомобилът и участниците в движението умишлено се поставят в рискова среда, като конкретната цел на водача е без значение – дали се цели приток на адреналин, представянето му като дързък, смел или опитен шофьор и други подобни. Съдът приема, че „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“ в случая не се изключва от обстоятелството, че наред с другото извършителят е имал и легитимна цел – да ползва пътя за превоз на лица. Правилно е преценено, въз основа на събраните по делото доказателства, че не се установява извършеното да е случайно деяние. Посредством заключението на вещото лице не се изключва възможността за извършване на процесната маневра по начина, по който е описана в АУАН и НП – от една страна, а от друга – изяснено е, че осъществяването на маневрата изисква поредица от преднамерени действия на водача. Както е посочил и решаващият съд, съзнателното опасно шофиране посредством занасяне на автомобила в различни посоки, в никакъв случай не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - превоз на хора и товари.

Санкционната разпоредба на чл.175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други

цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на жалбоподателя наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона абсолютен размер.

По изложените съображения съдът приема, че наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществено процесуално нарушение - по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1463/26.03.2024г., постановено по анд. № 6312/2023г. по описа на СРС, НО, 111 с-в. в частта, с която е потвърдено НП № 23 - 4332 - 005465, издадено на 04.04.2023г. от Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна Полиция“ СДВР, с което на С. Я. Я. са наложени наказания глоба в размер на 3 000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за административно нарушение по чл.104б, т.2 от ЗДвП

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: